

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2007

Δελτίο Τύπου και δήλωση του Συνηγόρου του Καταναλωτή, Γιάννη Αδαμόπουλου

Λαμβάνοντας υπόψη τη νέα διάταξη του ν. 3587/2007 που προστέθηκε για την προστασία των καταναλωτών, την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (15/2007), αλλά και τη Σύσταση που απηύθυνε ο Συνήγορος του Καταναλωτή παλαιότερα στις τράπεζες για την τροποποίηση των όρων προεξόφλησης δανείων, η Ανεξάρτητη Αρχή εκθέτει τις παρατηρήσεις της επί της πρόσφατης απόφασης του Αρείου Πάγου για την ποινή προεξόφλησης σε στεγαστικά δάνεια σταθερού επιτοκίου.

Οι παρατηρήσεις αυτές του Συνηγόρου του Καταναλωτή καταλήγουν στα συμπεράσματα, πρώτον, ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να διατυπώνουν τους σχετικούς με την προεξόφληση όρους στις δανειακές συμβάσεις κατά τρόπο που οι καταναλωτές να μπορούν να αντιλαμβάνονται την αιτία των επιβαρύνσεων που υφίστανται, χάριν και της αρχής της διαφάνειας, και, δεύτερον, ότι πριν από την επιβολή ποινών προεξόφλησης σε δανειολήπτες που ζητούν να εξοφλήσουν πρόωρα δάνειο σταθερού επιτοκίου, θα πρέπει οι τράπεζες να ελέγχουν τη διαφορά ανάμεσα στο επιτόκιο που ίσχυε κατά τον χρόνο κατάρτισης της αρχικής σύμβασης και σε εκείνο που ισχύει κατά τον χρόνο αιτήσεως της πρόωρης αποπληρωμής.

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή, Γιάννης Αδαμόπουλος, με αφορμή την κατάθεση αυτών των παρατηρήσεων της Ανεξάρτητης Αρχής, έκανε την ακόλουθη δήλωση:

«Εκτιμώ ότι είναι απαραίτητη η θεσμική αντιμετώπιση του ζητήματος της επιβολής ποινής προεξόφλησης τραπεζικών δανείων σταθερού επιτοκίου με τη συμμετοχή όλων των αρμόδιων φορέων, ώστε η διατύπωση των σχετικών όρων στις δανειακές συμβάσεις να είναι εύληπτη για τους καταναλωτές και να οδηγεί σε έναν ενιαίο και δίκαιο τρόπο υπολογισμού της ποινής προεξόφλησης με την οποία τυχόν καλούνται να επιβαρυνθούν. **Η διαφάνεια και η ειλικρίνεια στις δανειακές συμβάσεις θα πρέπει να αποτελούν βασικά στοιχεία της επιχειρηματικής συμπεριφοράς των τραπεζών απέναντι στους συναλλασσόμενους, με δεδομένο ότι η έλλειψη ρευστότητας και οι αυξημένες καταναλωτικές ανάγκες οδηγούν τους πολίτες στην αναγκαστική λύση του δανεισμού, που τους επιβαρύνει με μακροχρόνιες και επίπονες οικονομικές υποχρεώσεις. Η επιβολή, ως μορφή ποινής στις δανειακές συμβάσεις σταθερού επιτοκίου, χρεώσεων που δεν δικαιολογούν πάντα**

την περιέλευση των τραπεζών σε δυσμενή θέση λόγω της προεξόφλησης της οφειλής απλώς περιορίζει ασφυκτικά τη συμβατική και οικονομική ελευθερία των πολιτών και εκμεταλλεύεται κατά τρόπο αθέμιτο την εύλογα περιορισμένη γνώση τους για ζητήματα οικονομικής φύσης και τεχνικού περιεχομένου».